Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul central (Judecător: Lucia Grădinari)
Dosarul nr.2a-798/25 (2-24141081-03-2a-12062025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

19 februarie 2026 mun. Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii: Mariana Sajin și Alina Țihonschi
Grefier Cristina Svaracevschi, Inna Oineagra

examinând în ședință judiciară publică, cererea de apel declarată de avocatul Pantaz Vladislav în interesele lui Filip Igor împotriva încheierii și hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul central din 26 martie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Perciun Ruslan în contradictoriu cu Filip Igor privind încasarea datoriei și cheltuieli de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La 10 decembrie 2024, reclamantul Perciun Ruslan, reprezentat de către avocatul Bîtcă Andrei, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Filip Igor privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii înaintate a invocat faptul că, la 16 decembrie 2015, de către pârâtul Filip Igor, a fost întocmită o recipisă prin care acesta s-a obligat să achite în rate procurarea unei semiremorci ”Refrigerator” de marca *****, a.f. *****

Reține că, părțile au convenit ca să fie achitat câte 500 euro în fiecare lună sau cursă. Prețul semiremorcii constituie 16 250,00 euro. Semiremorca a fost înregistrată cu drept de proprietate pe numele pârâtului.

Menționează că, pârâtul urma să achite prețul indicat în recipisă, însă până în prezent a achitat doar suma de 150 euro.

Susține faptul că, la 11 octombrie 2024, reclamantul a adresat pârâtului o reclamație cu solicitarea achitării datoriei conform acordului, însă reclamația a fost ignorată iar până în prezent, suma datoriei nu a fost achitată.

Solicită reclamantul Perciun Ruslan admiterea acțiunii integrale, cu încasarea din contul pârâtului Filip Igor datoria în sumă de 16 100,00 euro, conform contractului (recipisă) din 16.12.2015 achitați în lei MDL, la cursul BNM din ziua executării hotărârii și încasarea din contul pârâtului Filip Igor a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 04 februarie 2025, reprezentantul pârâtului Filip Igor, avocatul Vladislav Pantaz, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Drochia, sediul central a înaintat cerere privind ridicarea excepției de tardivitate în temeiul art. 186[1] Cod de procedură Civilă a R.M potrivit căruia să se admită excepţia de tardivitate şi să se respingă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Perciun Ruslan prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei împotriva lui Filip Igor privind încasarea sumei şi a cheltuielilor de judecată, conform art. 186[1] CPC şi art. 394 Cod Civil. Să se încaseze de la reclamantul Perciun Ruslan în beneficiul lui Filip Igor a cheltuielilor de judecată suportate în mărime de 12 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistenţă juridică. Să se examineze cererea în lipsa pârâtului Filip Igor şi a reprezentantului avocatul Vladislav Pantaz.

Totodată, la 11 martie 2025, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul reclamantul Perciun Ruslan, avocatul Bîtcă Andrei a înaintat cerere de chemare în judecată de concretizare privind micșorarea pretențiilor în acțiune prin care solicită admiterea acțiunii înaintate, cu încasarea din contul pârâtului Filip Igor datoria în sumă de 15 500,00 euro, conform contractului (recipisă) din 16.12.2015 achitați în lei MDL, la cursul BNM din ziua executării hotărârii și încasarea din contul pârâtului Filip Igor a tuturor cheltuielilor de judecată și anume: taxa de stat în mărime de 9 522,90 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000,00 lei.

Prin încheierea din 26 martie 2025 emisă de Judecătoria Drochia sediul central, a fost respinsă ca neîntemeiat cerința reprezentantul pârâtului Filip Igor, avocatul Vladislav Pantaz, privind ridicarea excepției de tardivitate în temeiul art. 186[1] Cod de procedură Civilă a R.M.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul central din 26 martie 2025 s-a admis parțial cererea lui Perciun Ruslan către Filip Igor privind încasarea datoriei.

- S-a încasat de la Filip Igor, a.n.***** domiciliat *****, IDNP ***** în beneficiul lui Perciun Ruslan a.n.***** locuitor al *****, IDNP ***** suma restantă a datoriei contractuale pe recipisa din 16.12.2015 de 15 500,00

(cincisprezece mii cinci sute) euro sau echivalentul în valută națională la ziua executării hotărârii și cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții în sumă de 10 071,90 (zece mii șaptezeci și unu lei 90 bani) lei.

- În rest cerințele privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică s-au respins.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, avocatul Vladislav Pantaz în interesele lui Filip Igor la 24 aprilie 2025, a contestat-o cu apel hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul central din 26 martie 2025, solicitând casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi soluții privind respingerea acțiunii înaintate ca fiind tardive.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 26 martie 2025, astfel, apelul din 24 aprilie 2025 a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul reține că, instanța de fond nu s-a expus asupra afirmațiilor apelantului și a avocatului Pantaz Vladislav, preluând în mare parte poziția intimatului/reclamant Perciun Ruslan. Or, instanța trebuia să verifice și să dea apreciere corespunzătoare tuturor împrejurărilor sus menționate.

Reține faptul că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 11.03.2025 instanța de fond a purces la examinarea cererii privind ridicarea excepției de tardivitate din 04.02.2025 și a dispus deliberarea și adoptarea se amână pentru data de 26.03.2025 la ora 11:30, fără a aduce la cunoștință cererile și înscrisurile suplimentare prezentate de reclamant. Pârâtul a fost privat de posibilitatea efectivă de a aduce contra argumente sau contra probe, ceea ce echivalează cu o vătămare procedurală gravă.

Totodată, reține că, citațiile au fost expediate la adresa electronică vladislav.pantaz@justice.md, care aparține unei alte persoane (asistent judiciar la Curtea de Apel Centru), dar nu avocatului Vladislav Pantaz, care și-a indicat adresa profesională corectă: av.vladislav.pantaz@justice.md în mandatul avocațial și în cererea depusă la dosar. Astfel, comunicarea la o adresă greșită echivalează cu o lipsă a citării și constituie o încălcare gravă a dreptului la apărare.

Menționează apelantul că, instanța de fond a respins cererea privind

tardivitatea acțiunii pe motiv că prescripția a fost întreruptă prin două plăți: 150 euro (24.02.2024) și 600 euro (11.08.2024). La materialele cauzei nu sunt anexate probe care ar confirma faptul că pârâtul/apelant Filip Igor a efectuat careva achitări pe numele lui Perciun Ruslan în sumă de 150 euro la data 24.02.2024 și în sumă de 600 euro la data de 11.08.2024. Înscrisurile prezentate de către reclamant, poze de pe telefon de pe aplicația WhatsApp cu nr. de telefon +380 ***** (Ucraina) și informație de pe telefon Moldindcombank - 2 file (f.d. 43, 44) nu confirmă faptul achitării de către pârâtul/apelant Filip Igor a cărorva sume de bani pe numele lui Perciun Ruslan. Astfel, la materialele cauzei nu au fost prezentate de către reclamantul/intimat Perciun Ruslan probe în susținerea cererii și efectuării a achitărilor de către pârâtul/apelant Filip Igor cum ar fi: extrase bancare de transfer de pe numele lui Filip Igor în beneficiul lui Perciun Ruslan, confirmarea faptului că contul bancar de la BC ”Moldindcombank” SA aparține lui Perciun Ruslan.

Menționează că, aceste pretinse plăți sunt susținute doar de poze de pe aplicația WhatsApp și extrase neclare de pe telefonul reclamantului, care nu confirmă că transferurile au fost efectuate de Filip Igor; dovedesc că contul aparține lui Perciun Ruslan; au origine bancară verificabilă. În acest sens, art. 186[1] CPC obligă instanța să analizeze temeinic toate probele prezentate în susținerea excepției.

Reține că, este cert faptul că reclamantul/intimat Perciun Ruslan cunoștea despre existența recipisei din 16.12.2015, încă din momentul întocmirii acesteia, unde fiind indicat termenul presupusei obligații pecuniare, și anume ”*suma dată am convenit să fie achitată în 30 luni, adică până pe 1 iulie 2018. Adică (1 iulie Anul două mii optsprezece)*, adică este data nașterii dreptului la acțiune. Respectiv, cererea privind încasarea sumei a fost depusă la 10 decembrie 2024, prin urmare termenul de 3 ani a fost omis de către reclamantul/intimat Perciun Ruslan, nesolicitând repunerea în termen și neprezentând careva probe, ce ar justifica omiterea termenului de prescripție din motive justificative.

Consideră că, concluzia instanței de fond privind întreruperea prescripției este nefundamentată și superficială, bazată pe elemente extrajudiciare neverificate.

Mai indică asupra faptului că, acțiunea are ca obiect executarea unei recipise din 16.12.2015 privind achitarea unui preț de 16.250 euro pentru semiremorca ***** Reclamantul pretinde că pârâtul este proprietarul remorcii și că a achitat parțial suma datorată însă, la materialele cauzei nu a fost anexată nici probă de confirmare a faptului că mijlocul de transport ”*****, n/î *****, a/f.*****, șasiul nr. ***** a fost înmatriculată cu drept de proprietate pe numele pârâtului/apelant Filip Igor, fapt invocat declarativ de către reclamant/intimat. Astfel, potrivit Adeverinței nr.TC ***** din 03.07.2027 eliberat de IP „Agenția Servicii Publice” se menționează că potrivit datelor din Registrul de stat al vehiculelor (starea la

02.07.2025) mijlocul de transport ”*****, n/î *****, a/f. *****, șasiul nr. ***** este înmatriculat cu drept de proprietate pe numele cet. Perciun Ruslan, a.n. ***** IDNP *****. Totodată în adeverință se menționează că la data de 07.12.2012 mijlocul de transport sus menționat a fost transmis în folosință temporară conform contractului ”Locațiune” pe numele uzufructuarului SRL „Ancortrans-Grup” IDNO *****, pe termen de până la 14.12.2016, la data de 14.12.2016 mijlocul de transport sus menționat a fost transmis în folosință temporară conform contractului ”Locațiune” pe numele uzufructuarului SRL „Ancortrans-Grup” IDNO *****, pe termen de până la 18.11.2017, la data de 18.11.2017 mijlocul de transport sus menționat a fost transmis în folosință temporară conform contractului ”Locațiune” pe numele uzufructuarului SRL „Ancortrans-Grup” IDNO *****, pe termen de până la 04.12.2017, la 04.12.2017 mijlocul de transport sus menționat a fost transmis în folosință temporară conform contractului ”Locațiune” pe numele uzufructuarului SRL „Ancortrans-Grup” IDNO *****, pe termen de până la 03.12.2027.

Apelantul concluzionează că, lipsa transferului proprietății infirmă existența unui contract valabil de vânzare, iar obligația de plată a pârâtului rămâne nefondată în drept.

Susține apelantul că, a suportat cheltuieli legate de examinarea cauzei la cererea de chemare în judecată depusă de Perciun Ruslan în sumă totală de 20 906,71 lei, constituită din suma de 12 000,00 lei cheltuielile de asistență juridică în baza contractului de asistență juridică nr. 02/25 din 24.01.2025, confirmată prin bonul de plată nr. EH 491688 din 24.01.2025, suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, suma de 8 186,71 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 520 lei taxa achitată pentru adeverința eliberată de ASP, care le solicită a fi compensate de la reclamantul/intimat Perciun Ruslan.

Solicită instanţei de apel, să fie admis apelul, să fie casată hotărârea contestată, cu admiterea excepției de tardivitate, să fie respinsă acţiunea ca fiind tardivă, cu încasarea tuturor cheltuielilor de judecată sau după caz, să se emită o hotărâre nouă prin care să se respingă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Perciun Ruslan prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei împotriva lui Filip Igor privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată. Cu încasarea de la reclamantul/intimat Perciun Ruslan în beneficiul pârâtului/apelant Filip Igor a cheltuielilor de judecată suportate în mărime de 20 906,71 lei, constituite din 12 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, 200 lei cu titlu de taxă de timbru, 8 186,71 lei cu titlu de taxă de stat și 520 lei taxa achitată pentru adeverința eliberată de ASP.

La 12 august 2025 avocatul Bîtcă Andrei în interesele lui Filip Igor a înregistrat referința potrivit căruia solicită respingerea cererii de apel cu menținerea

hotărârii primei instanțe.

În motivarea referinței a invocat faptul că, din momentul semnării recipisei, Perciun Ruslan nu a mai avut nici o tangenţă cu semiremorca vândută lui Filip Igor. Chiar dacă este la moment înregistrată pe numele lui Perciun Ruslan, acesta este disponibil în orice moment să perfecteze actele în vederea transmiterii dreptului de proprietate lui Filip Igor.

Mai reține că, referitor la cererea de aplicarea a excepției de tardivitate, menționează că odată cu depunerea cererii de chemare în judecată, a argumentat temeiurile formării datoriei, precum şi achitării parțiale a acesteia. Astfel, din suma de 16 250 euro, pârâtul Filip Igor a achitat suma de 150 euro, la 24 februarie 2024 şi suma de 600 euro la 11 august 2024, fapt confirmat prin extrasele anexate.

Poziția părților expuse în ședința instanței de apel:

În ședința instanței de apel s-a prezentat apelantul Filip Igor cât și reprezentantul apelantului, avocatul Vladislav Pantaz care au susținut cererea de apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și încheierii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere excepției de tardivitate și să fie respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de către Perciun Ruslan și încasarea cheltuielile de judecată suportate de apelant în mărime de 20 906,71 lei constituită din 12 000 lei asistență juridică, 200 lei taxa de timbru la Curtea de Apel Chișinău, 8 186,71 lei taxa de stat, 520 lei informația de la ASP. Totodată, susține poziția ce ține de tardivitate.

Reprezentantul intimatului Perciun Ruslan, avocatul Bîtcă Andrei fiind prezent în ședința instanței de apel solicitând respingerea cererii de apel cu menținerea hotărârii contestate.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, studiind lucrările cauzei în raport cu normele legale aplicabile speței, Colegiul civil consideră apelul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea hotărârii contestate, cu admiterea cererii privind excepția de tardivitate și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Perciun Ruslan să fie respinsă, ca fiind tardivă, din următoarele motive:

În conformitate cu art.385 lit.c) Codul de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre.*

Conform art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, *hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b)*

circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Din conţinutul celor relatate, Colegiul civil reţine că sarcina instanţei de apel derivă din dispoziţiile art.373 alin.(1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Instanţa de apel menționează că art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei.

Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Conform prevederilor art.15 alin.(1) Cod civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

Conform art.391 alin.(1) Cod civil*, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.*

În conformitate cu art.394 Cod civil, *acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, creditorii persoanei sau*

oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

Conform art.395 alin.(1) Cod civil*, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naşte la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.*

Art.992 alin.(1), (2) Cod civil, *contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.*

Conform art.186[1] alin.(1) Cod de procedură civilă, *cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.*

Din probatoriul administrat în speță Colegiul civil a stabilit, că potrivit recipisei anexată în original la materialele cauzei din 16.12.2015 de către pârâtul Filip Igor, a fost întocmită o recipisă prin care acesta s-a obligat să achite în rate procurarea unei semiremorci ”Refrigerator” de marca *****, a.f. ***** Prețul semiremorcii constituie 16 250,00 euro. Suma dată a fost convenit să fie achitată în 30 luni, adică până la 01 iulie 2018. (f.d. 10)

Din materialele cauzei rezultă că, în luna noiembrie anul 2024, reclamantul Perciun Ruslan s-a adresat cu o cerere către pârâtul Filip Igor pentru ai fi restituită suma de 16 250,00 euro, însă ultimul nu și-a executat obligațiunile. (f.d.11)

Ca urmare, la 10 decembrie 2024 reclamantul Perciun Ruslan s-a adresat în instanța de judecată către Filip Igor privind încasarea datoriei (f.d.4-5), iar potrivit hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul central din 26.03.2025 acțiunea s-a admis parțial cu încasarea din contul lui Filip Igor suma restantă a datoriei contractuale potrivit recipisei din 16.12.2015 suma în mărime de 15 500 euro și cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții în sumă de 10 071,90 lei. În rest cerințele privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică s-au respins. (f.d.63)

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 24 aprilie 2025 Filip Igor a contestat hotărârea primei instanțe solicitând casarea cu emiterea unei noi soluții privind respingerea acțiunii înaintate, sau după caz să fie respinsă ca fiind tardivă. (f.d.79-81)

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma

argumentelor invocate şi a materialelor cauzei, coroborat cu normele de drept material şi procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul consideră că concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre și în încheierea prin care a fost respins excepția de trividate, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei.

Cu referire la normele citate Colegiul reține că, raporturile juridice dintre reclamantul Perciun Ruslan și pârâtul Filip Igor derivă din recipisa din 16.12.2015, prin care pârâtul s-a obligat să achite costul unei semiremorci de model „Refrigerator" marca *****, anul fabricației *****, în sumă totală de 16 250 euro, termenul final de executare a obligației fiind stabilit până la 01 iulie 2018.

Tot aici, în conformitate cu prevederile legislației civile privind prescripția extinctivă, termenul general de prescripție pentru apărarea unui drept patrimonial este de 3 ani și începe să curgă din momentul în care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre încălcarea dreptului său. În speță, termenul de executare a obligației fiind 01.07.2018, termenul de prescripție a început să curgă de la această dată și a expirat la 01.07.2021.

Colegiul constată că, cererea de chemare în judecată a fost depusă la 10.12.2024, adică după expirarea termenului legal de prescripție extinctivă.

Instanța de fond a respins excepția tardivității, reținând că termenul de prescripție ar fi fost întrerupt prin efectuarea unor plăți parțiale la 24.02.2024 și 11.08.2024. Totuși, această concluzie nu este susținută de probe pertinente, concludente și admisibile.

Astfel, actele aflate la (f.d.43) reprezintă doar fotocopii ale unor imagini de pe ecranul telefonului mobil, conținând mesaje provenite de la un număr de telefon neidentificat, fără a fi posibilă stabilirea cu certitudine a expeditorului, destinatarului, scopului transferurilor sau legătura acestora cu obligația litigioasă derivată din recipisa din 16.12.2015.

Mai mult ca atât, pretinsele extrase de la SA "Moldindconbank" din 25.02.2024 și 11.08.2024 nu confirmă efectuarea unor plăți de către pârât în contul datoriei litigioase, întrucât din acestea nu rezultă identitatea plătitorului, a beneficiarului și nici destinația plății. Or, pentru a opera întreruperea termenului de prescripție extinctivă prin recunoașterea datoriei, această recunoaștere trebuie să fie certă, neechivocă și probată prin mijloace admisibile de probă.

Deci, în lipsa unor probe veridice privind efectuarea unor plăți parțiale aferente obligației litigioase, Colegiul consideră că nu poate fi reținută întreruperea cursului prescripției extinctive.

Totodată, reclamantul nu a solicitat repunerea în termenul de prescripție și nu a invocat existența unor circumstanțe obiective care să justifice imposibilitatea exercitării dreptului la acțiune în termenul prevăzut de lege.

În aceste circumstanțe, Colegiul concluzionează că acțiunea depusă la

10.12.2024 este tardivă, iar instanța de fond a aplicat eronat normele de drept material privind prescripția extinctivă și aprecierea probelor administrate.

În acest context, Colegiul apreciază că instanța de fond a aplicat eronat normele privind prescripția extinctivă, admițând o acțiune introdusă tardiv, în pofida faptului că excepția de tardivitate a fost invocată în mod corespunzător de partea interesată. Or, odată constatată expirarea termenului de prescripție și în lipsa unei cereri de repunere în termen, instanța era obligată să respingă acțiunea ca fiind tardiv introdusă, fără a proceda la examinarea fondului pretențiilor deduse judecății.

La acest capitol, Colegiul va atenționa asupra faptului că, accesul la justiție constituie un drept fundamental garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, însă acest drept nu are un caracter absolut, exercitarea lui fiind supusă condițiilor și limitărilor prevăzute de lege, inclusiv celor referitoare la respectarea termenelor de prescripție extinctivă.

Astfel, instituirea termenelor de prescripție are drept scop asigurarea securității și stabilității raporturilor juridice, prevenirea perpetuării stării de incertitudine și stimularea titularului dreptului subiectiv de a-și valorifica pretențiile într-un termen rezonabil. Respectarea acestor termene reprezintă o condiție procedurală obligatorie pentru exercitarea dreptului la acțiune, iar ignorarea lor ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și exigențelor unui proces echitabil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că dreptul de acces la o instanță poate face obiectul unor limitări legitime, inclusiv prin instituirea termenelor procedurale și a termenelor de prescripție, atât timp cât acestea urmăresc un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

Prin urmare, reclamantul avea obligația de a-și exercita dreptul la acțiune în interiorul termenului legal de prescripție, iar nevalorificarea acestuia în termenul prevăzut de lege, în lipsa unor motive întemeiate pentru repunerea în termen, atrage consecința respingerii acțiunii ca tardiv introdusă.

Un alt aspect ce ține de corectitudinea circumstanțelor invocate în acțiune este că, potrivit Adeverinței nr. TC ***** din 03.07.2027 eliberată de IP „Agenția Servicii Publice”, mijlocul de transport „*****”, n/î *****, anul fabricării *****, șasiul nr. *****, figurează și la 02.07.2025 înregistrat cu drept de proprietate pe numele cet. Perciun Ruslan. (f.d.92)

Totodată, din actul oficial rezultă că vehiculul a fost transmis succesiv doar în folosință temporară către SRL „Ancortrans-Grup”, în baza unor contracte de locațiune, ultimul fiind valabil până la 03.12.2027. Prin urmare, se confirmă că pe

întreaga perioadă relevantă juridic nu a avut loc transmiterea dreptului de proprietate asupra bunului, ci exclusiv acordarea unui drept de folosință temporară.

Mai mult, caracterul continuu al raporturilor de locațiune, reflectat în evidențele ASP, demonstrează că reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască încă din perioada derulării acestor raporturi faptul că dreptul de proprietate nu a fost transmis și că situația juridică a bunului a rămas neschimbată. În aceste condiții, termenul de prescripție extinctivă pentru valorificarea eventualelor pretenții contractuale a început să curgă din momentul în care obligația pretinsă a devenit exigibilă, iar reclamantul a omis să-și exercite dreptul la acțiune în termenul prevăzut de lege.

Faptul că vehiculul a rămas înregistrat pe numele proprietarului inițial inclusiv după perioade îndelungate, concomitent cu menținerea raporturilor de locațiune, constituie un indiciu obiectiv al inexistenței unei executări reale a unei vânzări-cumpărări și confirmă lipsa unor demersuri efective ale reclamantului pentru realizarea pretinsului drept într-un termen rezonabil.

Luând în considerație circumstanțele de fapt constatate și normele de drept reținute supra, Colegiul civil ajunge la concluzia privind admiterea apelului declarat de Filip Igor cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind depusă peste termenul de prescripție extinctivă.

Cu privire la cererea apelantului referitoare la compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil reţine că, în conformitate cu prevederile art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată iar alin.(3)din aceaşi normă prevede, că prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii.*

Art. 96 alin.1) Cod procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.*

Ținând cont că pretențiile reclamantului au fost respinse ca fiind tardive, instanța de apel va dispune încasarea cheltuielilor de judecată achitate de către pârâtul/apelant la înaintarea cererii de apel în mărime de 8 186,71 lei în baza notei de plată din 09.07.2025, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei confirmate prin notele de plată (f.d.103, 104) cât și costul serviciului - adeverința eliberată de ASP în sumă de 520 lei (f.d.105).

În ceea ce priveşte cheltuielile de asistenţă juridică, acestea sunt expres prevăzute de art.90 lit.i) Cod de procedură civilă ca parte componentă a cheltuielilor de judecare a cauzei. Or, în conformitate cu art.96 alin.(1^1) al aceluiaşi articol, *cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Din normele de drept citate supra, rezultă în mod cert că, partea care a avut câștig de cauză este în drept să solicite încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat şi în măsură în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Pentru a fi rambursate cheltuielile de asistenţă juridică potrivit art.96 Cod de procedură civilă, trebuie confirmate că realmente au fost angajate, necesare şi rezonabile ca mărime.

Aplicând aceste consideraţii în prezenta cauză, Colegiul civil constată că apelantul/pârâtul Filip Igor a solicitat în mod expres compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică în cuantum de 12 000,00 lei, sumă care, conform ordinului de plată nr.491688 din 24.01.2025 (f.d.31), a fost achitată către Cabinetul de Avocat „Vladislav Pantaz”.

Totodată, în susţinerea acestei pretenţii, la dosar se regăseşte mandatul avocatului Vladislav Pantaz, seria MA nr. 2194576 din 24.01.2025, emis în temeiul Contractului de asistenţă juridică nr. 02/25 din 24.01.2025 (f.d.30). Se constată că acţiune procesuală în instanța de fond și instanța de apel a fost realizată de către avocatul desemnat: cererea de apel a fost redactată, actele anexate la dosar au fost certificate de către avocat, iar procedura s-a desfăşurat în formă generală cu participarea avocatului la ședințele de judecată.

Astfel, având în vedere natura cauzei, volumul de muncă implicat şi activităţile efective întreprinse de avocat, Colegiul judiciar apreciază că suma de 12.000,00 lei reprezintă o valoare rezonabilă pentru serviciile de asistenţă juridică prestate.

Conducându-se de prevederile art.385 lit.c) Codul de procedură civilă, Colegiul civil,-

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de avocatul Pantaz Vladislav în interesele lui Filip Igor împotriva încheierii și hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul central din 26 martie 2025.

Se casează integral încheierii și hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul central din 26 martie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Perciun Ruslan în contradictoriu cu Filip Igor privind încasarea datoriei și cheltuieli de judecată, se emite o nouă hotărârea, prin care:

Cererea de chemare în judecată formulată de Perciun Ruslan în contradictoriu cu Filip Igor privind încasarea datoriei și cheltuieli de judecată, se respinge ca tardivă.

Se încasează de la Perciun Ruslan în beneficiul lui Filip Igor cheltuieli de judecată pentru asistența juridică în sumă de 12.000,00 (douăsprezece mii,00) lei, pentru adeverința eliberată de ASP în sumă de 520,00 (cinci sute douăzeci,00) lei și taxa de stat în sumă de 8.186,71 (opt mii una sută optzeci și șase,71) lei, taxa de timbru în sumă de 200,00 (două sute,00) lei achitate la depunerea cererii de apel.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele completului,
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii: Mariana Sajin Alina Țihonschi